

یک ترانه کردی

ترجمه فرید شیری
از کتاب ذیر چاپ
(ترانه‌های سرزمین بلوط)

سرگذشت را برایم بگو
تا کمی دردم را تکین دهی
بگو به چه گرفتار شدی که اینگونه
پریشانی؟

بگو چرا اینقدر بی قرار و درمانده‌ای؟
ترایا خدا به من بگو چند زیارو
خواهش می‌کنم ای ما! ای ما! ای قبله
و جند چفت عاشق دست بروگدن هم
دیده‌ای؟

چند بزم عاشقانه
و چند بخت هم آشیانه را دیده‌ای؟

چند قورمان، چند پادشاه
و چند قوم و ملت و چند شهر را
دیده‌ای؟

چند چنگ بی امان
و چند کف خونین شهیدان را دیده‌ای؟

چند ادم بی کس و آواره
و چند خانه بدoush و دربد را دیده‌ای؟

بگو، بگو چند جشن پر گریه را دیده‌ای؟
ای ما! این ممه ذی رانگاه کردی

ظلم و ستم و جدایی و ریا را دیدی
ورنگ پریده شدی و پیکاره رنگ شعورت را پردا!

ای ما! من و تو هم در دین
هر دو گرفتار یک آه سردین
تو، سرگردان و رنگ پریده در آسمان
و من، آواره و درپدر شهرها

خواهش می‌کنم ای ما! ای ما! ای قبله
و جند چفت عاشق دست بروگدن هم
دیده‌ای؟

همین یک شب را دارم، به فریاد پرس
می‌بینی که تنها و بی‌هدم و درمانده

دلشکسته و پیزار و بی غمگین
گرفتار دام آن پار شیرین -

دلداده‌ای عشق آن چشمهاز زیبایم
دیوانه و شیدای آن پرشیان میریم

از آن زمانی که او به میهمانی خیالم آمد
گریستن کارم شده و تلی آن خاکستر

شده‌ام

ای ما! تو شعله‌ی عشق‌های پروردی
تو شادی بخش دلهای پرسوزی
سوگندت می‌دهم به عشق و زیبایی
و به نیم صبح دم

باب دیلن

بریاد رفتن
آدم چندتا راه می‌باشد
تا پهش بگن، مرد شدی؟
کفتر سفید از چن تا دریا بایس
بگذره
تار و ماسه‌های ساحل آروم بگیره؟
گوله‌های توب چند دفعه دیگه
بایس آیش بشن،
قبل این که واسه همیشه ممتوعشون
کعن؟

چواب - دوست من! - بریاد می‌ره!
چواب بریاد می‌ره!
آدم چند دفعه می‌باشد بالا رنگاه کنه
تا اسمون بینه؟
آره! آدم می‌باشد چندتا گوش داشته

باشه
تاصدای گریدی مردم بشنوه؟
چه قدر کشت کشتار بایس پیش بیاد
تا بشه فهمید خیلی مردن؟

چواب - دوست من! - بریاد می‌ره!
چواب بریاد می‌ره!

ید کوه چند سال می‌توته سر جاش
وایسته

قبل این که دریا بشوره باخودش
پرتش؟

آره! مردم چند سال بایس صیر گنن
تا آزاد بدارشون!

آره! یه مرد چند بار می‌توته سر ش'

برگردونه،
و نشون بده چیزی نمی‌بینه؟

چواب - دوست من! - بریاد می‌ره!

چایزه توبل می‌دانند.

باب دیلن (Bob Dylan) ترانه سرای
خواننده، آهنگ‌ساز، نقاش و نویسنده
معترض آمریکایی در ۲۲ ماه مه سال ۱۹۴۱ در
شهر دلت ایالت میزوری به دنیا آمد. نام
اصلی اش ولرت آلن زیمن است. از ده
سالگی شروع به نواختن گیتار و خواندن
کرد. در سال ۱۹۶۱ با وودی گاتری که پدر
موسیقی اعتراض می‌نمانتش میدار گرد و یا
ویژود اختلاف سنتی زیاد بین آنها دوستی
عیتی ایجاد شد. شب‌هادر کافه‌های منهنه
ساز می‌زد. در اوین آلبوم خود ترانه‌ی را به
وودی گاتری پیشکش کرد. در این چهل سال
پیش از پانصد و پنجاه ترانه می‌سازد و ۵۰
البوم منتشر می‌کند و دوباره جایزه Award
Grammy و یک بار جایزه اسکار بهترین
موسیقی فیلم را پردا.

باب دیلن می‌گوید: «بزرگترین

جنایتکاران کسانی هستند که وقتی اشباحی
دایمی پیشترانشان را برمی‌گردانند»

بسیاری از مستقدان او را نامزد آینده‌ی
Grammy جایزه توبل می‌دانند.

BOB

BLA

برگدان، یغما گلروی

Blowin in the wind
How many roads must a
man walk down
Before you call him a
man?
Yes, 'n' how many seas
must a white dove sail
Before she sleeps in the
sand?
Yes, 'n' how many times
must the cannon balls fly
Before they're forever
banned?

The answer, my friend, is
blowin' in the wind. The
answer is blowin' in the
wind.

How many times must a
man look up
Before he can see the
sky?

Yes, 'n' how many ears
must one man have Before
he can hear people cry?
Yes, 'n' how many deaths
will it take till he knows
That too many people have
died?

The answer, my friend, is
blowin' in the wind. The
answer is blowin' in the
wind.

How many years can a
mountain exist Before it's
washed to the sea?

Yes, 'n' how many years
can some people exist
Before they're allowed to be
free?

Yes, 'n' how many times
can a man turn his head,
Pretending he just doesn't
see?

The answer, my friend, is
blowin' in the wind. The
answer is blown' in the
wind.

نهی مانگ

نهی مانگ من و تو هردو ها
دوچاری چی بروی وا په شیواوی؟
له په چاری په سمت و مات و داماوی؟
توویل و ره نگ زه رد په نامانه و
منیش هر ده ده ره په شارانه و
ده خیلیت نهی مانگ قبیله دلداران
ده رمانی ده روی دله پیماران
شدویکه وله مشه و پکوه فریام
پی پار و هاو دم عاجز و نه نیام
دل زار و پیزار په سمت و غمگین
گیروده‌ی داوی پاری شیرین
دلبه ندی عه شقی نه ده پله ک چاوه
شیت و شدیدای نه و نه گریجه
خواهه
له و ساوه نهوم که و توته سخیا
گریانه پیشم بروم کوی زو خال
نهی مانگ تو شوعله عه شقی
پیروزی
تو نه شنه پخشی دلی به سیزی
من سوپنده نه ده دهی سهیزی دنیات
کرد
سهیزی نیفاق و زولم و ریات کرد
بویه بدم ره نگه کاری لی کردی
ره نگ شیوعوری به جاری بردی

چوانی
به نه سیمه که بدری به یانی
به سه رهاتی خوت بوم به یان که